

Dia 20 de novembre de 1988

DE EL MOLAR A CABASSERS

Som al Priorat, les vinyes en feixes a les vessants dels turons seran el paisatge predominant durant tota la jornada.

És temporada de caça. Un caçador sobtat per l'arribada del : on aneu? (llegeixi's: carai!, m'esteu espantant la caça). "Hi ha uns moros aquí dalt". Racisme vestit de fantasmes i bandolers com a inútil intent d'evitar perdre la presa. Un bon caçador, un xic després: "Hi han jabalís per aquí" (llegeixi's porcs senglars). Des que hem iniciat la travessa ja hem trobat un mínim de tres salvadors de les terribles feres ferotges (toros, porcs senglars).

Prescindint dels bons consells arribem a La Figuera, un petit poble al capdamunt d'un turó.

Aprofitem per arribar-nos -fora de ruta- a l'ermita de Sant Pau. "El mirador de les set províncies" li diuen i, efectivament, és un dels llocs amb una vista panoràmica més rica de Catalunya. Un cop més es demostra que el millor mirador no és per força la muntanya més alta.

Anem cap a Cabassers, al peu del Montsnat, però abans cal travessar la vall del riu Montsant i el riu, és clar. Déu n'hi do l'aigua que baixa! Tothom a remangar-se. Mariona, però què fas, això no és "El Molino". Conclusió: "si vols passar un riu no et posis leotardos"

A la fonda de Vilella Baixa celebrem la incorporació de tres nous paraigüeros: el Pedro Miguel, la Jana i la Carme. Algú aprofita per carregar les bodegues particulars amb vi del Priorat.

L'autocar triga a arribar a Barcelona. La cua ha començat a Vilafranca. El Viaplana ens mostra les seves habilitats corals: "Sota un cirerer florit murmuri d'abelles, murmuri d'abelles..."